

[M. C. Jensen.]

de to Trediedele af hele Produktionen skal sælges ud af Landet, og det høje Tings Medlemmer vil derfor forstaa, at det er en Livsbetingelse for dette Erhverv, at der er Afsætningsmuligheder i Udlandet.

Det lod sig som nævnt ikke gøre at forbedre Afsætningsmulighederne denne Gang, hvad jeg maa beklage. Jeg retter ingen Bebrejdelse mod nogen fra dansk Side under disse Forhandlinger, jeg udtaler kun en Beklagelse deraf. Man vil maaske mene, at det kunde jeg beholde for mig selv, men jeg har gerne villet pege paa, at vil man fremdeles se en selvstændig Fiskerbefolkning, maa man trække deres Vilkaar lidt mere i Forgrunden, end man har gjort hidtil. Deroverfor kan anføres, at der er andre, for vort Land mere betydende Erhverv, som ogsaa har maattet døje og fremdeles maa døje under vanskelige Eksportvilkaar. Dette indrømmer jeg, men jeg vil gerne sige fra denne Talerstol, at hvis Fiskerispørgsmaalet ikke under Forhandlingerne kan tages op sammen med de øvrige Erhvervs Forhold, er jeg ganske klar over, at Fiskeriet opnaar uhyre lidt, næsten intet.

Foruden denne Vanskelighed er der, siden Forhandlingerne blev sluttet, kommet en Vanskelighed til. Vi har aldrig haft nogen Eksportregulering i Tyskland for Fisk, men vi har, som jeg nævnte før, haft en Told, der virkede uhyre tungt paa Mulighederne for Fiskeeksporten og i mange Forhold gjorde den umulig. Men fra tysk Side har man yderligere en Regulering af Devisetildelingen, altsaa man regulerer den Pengemængde, der er til Raadighed for Indkøb, og da vi i 1934 udførte mere, end vi udførte i 1933, opstod der Vanskeligheder ved at faa de Penge frigjort, som vi havde udført mere for i 1934. Det er nu med udmærket Bistand af Udenrigsministeriet og Fiskeriministeriet lykkedes at faa tilvejebragt en Ordning af disse Forhold, dog saaledes, at de Penge, vi har udført mere for i 1934, fradrages Eksporten i 1935. Altsaa staar det danske Fiskeri i Øjeblikket i en saadan Situation, at det er daarligere stillet i 1935, end det var i 1933, og det maa jeg i høj Grad beklage.

Der var ikke andet at gøre for Fiskerne her i Landet end gennem vore Myndigheder at gaa ind i en Forhandling med Tyskland om en vis Regulering paa Eksportens Omraade, ogsaa kvantitativt set, for at vi kunde holde os inden for de Rammer, som Pengene forsløg til; men vi har ikke mødt den Forstaaelse fra tysk Side, som

vi havde ventet. Det er dog muligt, at vi kan finde denne Forstaaelse siden hen, og jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Udenrigsminister — hvis Fiskeriministeren havde været til Stede, vilde jeg have henstillet det samme til ham —, at man har Opmærksomheden henvendt paa disse Spørgsmaal. Vi staa jo næsten værgeløse i disse Forhold. Fra Udlandets Side siger man: Vi har det og det Beløb til Raadighed til Indkøb; man vi kan ikke faa at vide paa Forhaand, hvad Fisken koster nede i Tyskland, da den for en stor Del sælges i Kommission og paa Auktioner. Altsaa staar de danske Afsendere ganske værgeløse. Det er et uheldigt Forhold, saa uheldigt, at jeg synes, det næsten grænser til det umulige at fortsætte at eksportere paa dette Omraade.

Jeg tænker mig ikke, at der kan gøres noget som helst ved dette Spørgsmaal her, men jeg har ikke villet undlade at gøre disse Betragtninger gældende. Jeg beklager paa Fiskernes Vegne, at man ikke kunde faa det Lyspunkt at se, som man har spejdet efter; der var intet at gøre i denne Omgang. Men jeg vil gerne paa kalde Ministerens og de andre Erhvervs Repræsentanters Bevaagenhed, naar Tiden igen melder sig, da vore Handelsaftaler med de Lande, som det danske Fiskeri har Interesser i, skal drøftes.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den ærede sidste Taler har Ret i, at der ikke er opnaaet Forbedringer for Fiskeriets Vedkommende. Der ligger her en afgørende Vanskelighed i, at det Beskyttelsessystem, som Tyskland anvender for Fiskeriets Vedkommende, er et Toldsystem, og at Indrømmelser til os som Følge heraf ogsaa faar Betydning over for andre. Og da dette Toldsystem er gennemført i den bestemte Hensigt at give Fordele for det tyske Fiskeri, som jo foregaar baade paa Nord-søen og i Østersøen, har det ikke her været muligt at opnaa noget. Imidlertid, Fiskerierhvervet har været repræsenteret under Forhandlingerne i Berlin, og jeg forstaa, at det ærede Medlem ogsaa er fuldkommen paa det rene med, at alt, hvad der kunde gøres fra Fiskerierhvervets Repræsentant og fra de øvrige Medlemmer af Delegationen, er gjort. Men det er altsaa rigtigt, at man her fra tysk Side er stødt paa Modstand, som ikke kunde fjernes.

Med Hensyn til Betalingsvanskelighederne har det ærede Medlem ogsaa gjort opmærksom paa, at de i væsentlig Grad har beroet paa dette, at man i Oktober Kvar-